

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**POPA, PAULINA****Urcarea undelor / Paulina Popa. - Deva : Editura Emia, 2017**

ISBN 978-973-753-406-4

821.135.1

Coperta: Făgăraș Codruț Sebastian
Fotografie copertă: Nana Bercea

Copyright: Paulina Popa
Copyright: Editura Emia

Corectura: Alesia Anita

Editura EMIA

Deva, str. Mareșal Averescu, 20

Tel 0254230246

Tel. 0744181015

edituraemia@yahoo.com; office@emia.ro**www.emia.ro****PAULINA POPA****URCAREA
UNDELOR****Primul volum din
TRILOGIA OGLINZII**

Editura Emia

CUPRINS

Oglinda.....	7
Amin.....	9
Și noi.....	11
Din cer.....	12
De unde.....	14
Iubirea.....	15
Oglinda.....	16
Greu de suportat.....	18
Amin.....	20
Elogiind singurătatea.....	21
Aleluia!.....	22
Amin!.....	23
Până acum.....	24
Cea care ne poate salva.....	26
În toată măreția ei.....	28
Rareori ajungem.....	29
Pe frânghii.....	31
În morminte.....	33
Salcâmul memoriei.....	35
Singurătății.....	37
Din cărți.....	38
Ale părinților noștri asasinați.....	40
Fiecare cuvânt.....	41
Să prindă viață.....	42
Pământ.....	43
În noaptea de afară.....	45
Din gramatici uitate.....	47
Fără nume.....	48
Cuvinte.....	50
Invizibile.....	51

Timpului nostru.....	53
Ca un mire.....	54
Nu se mai rupe.....	55
Avea.....	56
Să scrie.....	57
Cu ochii.....	87
Din camerele noastre.....	59
Cum te doare.....	61
Cu dor.....	62
Cu flori roșii de cuvinte.....	63
Invizibile.....	65
Fără limite.....	66
Alte falduri.....	67
Ca un mire.....	68
Câștigă în greutate.....	69
Să o distrugă.....	70
De piatră, de poem,.....	72
Limpezi.....	73
Să zboare.....	74
A doua oară.....	75
Netimpului vostru.....	77
Creștea ca un vulcan.....	79
Facebook.....	81
Cu o palmă străină.....	82
Sunt spălate de ploi.....	83
Împotriva sinelui.....	84
Miroase a grâu.....	86
De grâu.....	88
Nu a dat greș.....	89
Până la domnul.....	90
De iasomie.....	91
Viață în jurul poemului.....	92
Să crească.....	93
Te iubesc.....	94

OGLINDA

aceea care stă în mâna lui Dumnezeu
 și în mâna mâinii lui Dumnezeu stă,
 ne oglindește în cercuri mari,
 unde ale luminii soarelui
 și lunii,
 ale primăverilor noastre
 în care urcăm fiecare undă
 așa cum au urcat cei ce au zidit Templul,
 după porunca lui Dumnezeu,
 conduși de Zorobabel,
 fiul lui Salatiel și Iosua,
 fiul lui Ioțadac.

Oglinda care mișcă undele
în vara cea de grâu,
de pâine și aur,
oglinda cu soare și lună,
cu lacrimă și zâmbet.

Oglinda imensă și clară
unde ne înnoim de fiecare dată
când zâmbim regăsindu-ne alt chip,
un mecanism simplu până la esențe.

Oglinda în care intrăm
ca înăuntrul nostru
și una suntem cuprinși de val.

Urcăm în oglindirea undelor
așa cum au urcat cei ce au zidit Templul,
după porunca lui Dumnezeu,
conduși de Zorobabel,
fiul lui Salatiel și Iosua,
fiul lui Ioțadac.

Ne oprim o clipă,
ascultăm
propriile realități inconștiente,
Amin!

AMIN!

Oglinda lui Dumnezeu
ninge cu o iubire de toată frumusețea,
atunci când intrăm în undele ei

cu dragoste.

Vezi floarea aceea
dublată ca o rugăciune pentru sănătate,
vezi undele care vin,
acelea care se cer urcate,
pentru ca oamenii să se înmulțească,
să ocupe cerul și pământul?

Amin!

Oglinda lui Dumnezeu ne oglindește,
oglundindu-se pe sine.

Peste tot,
să se petreacă, așa cum știu, împreună,
îngeri și oameni,
urcarea undelor în florile sângelui.

Cineva se joacă stropind lumea cu apă.
Undele oglinzii urcă
peste capetele noastre.

Dacă ar fi să privim obiectiv,
ea ne îmbrățișează
cu aceeași iubire
cu care o îmbrățișăm
și noi.

ȘI NOI

Vrem să urcăm sărbătorind.

Trebuie să ne sărbătorim.

Unități blindate trec prin sângele nostru.

Deasupra capului stă oglinda.

Culcați în iarbă,
ridicăm privirea și mâinile.

Oglinda Psyche ne deformează chipul.

O mână de frunze ne acoperă
ca o apă venită
din cer.

DIN CER

s-a făcut de
Dimineață.

Un bărbat frumos
a venit aproape de noi.

Stâncile erau umede,
roua ne răcorea trupurile,
curgea din înalturi,
așa ca o vale de cristal.

- Poate ar fi bine să te ferești,
trupul tău din cristal și el
ar putea suferi așa cum stă sub valea de rouă.

- Cum să mă feresc
când mâinile tale mă țin cu atâta grijă?

- Mâinile mele sunt aici pe hârtie,
mult mai sus, roua care te răcorește.
Pleacă, ferește-te!

Cum să plec?
Nu vezi cum duc în trupul meu
un cristal mult mai mare?
El mă ține aici,
cu o parte a mea în unde,
cu una în orașul din cer!

Era dimineață,
eu stăteam pe stâncă,
valea de rouă s-a umplut de flori.

Îngerul a venit de sus.

Un bărbat frumos
creștea
din unde.